

‘No paro mai de dibuixar; al cap de cinc minuts, l’habitació de l’hotel ja sembla el meu estudi’

Il·lustradora. Els seus dibuixos han acompanyat diverses generacions de nens, i ara, a més, decoren quatre "suites" de l'hotel Guitart Monterrey, on Pilarín Bayés (Vic, 1941) passa les vacances des de fa sis anys. Bayés se sent "com a casa" en aquest establiment, i no es cansa de lloar les excel·lències de Lloret. Ahir a la nit va assistir al concert de Manel a Cap Roig.

LAURA FANALS LLORET DE MAR

Què l'ha portat a fer les vacances a Lloret de Mar?

La veritat és que ja ens hem convertit en estiuejants "tradicionals", fins i tot ho diu l'alcalde! L'Hotel Monterrey ens agrada perquè et cuiden molt. A casa sóc molt mala mestressa, perquè sóc desordenada, però aquí hi tinc molta tranquil·litat. En hi sentim com a casa i podem disfrutar de totes les coses que hi ha a Lloret i el seu entorn, que no ens les acabem.

Es queden durant tot l'estiu, o van venint de tant en tant?

Fem estades no molt llargues, cosa que ens permet tallar una mica la rutina i fer més curt l'estiu. Així podem anar descansant i fer coses interessants. Venir de Vic amb cotxe expressament per a un concert de Cap Roig seria matador, però en canvi, així ja hi som. Són dies de descans merescuts per a la gent que treballa, però també per als jubilats. És una manera d'obrir nous horitzons, carregar piles, agafar una mica de distància del dia a dia. Els dies se't fan més lleugers, pots estar a la fresca, veus amistats que durant l'any només trobes per feina... Aquí fem unes sobretaules llarguíssimes.

Quant de temps fa que ve de vacances al Monterrey de Lloret?

Fa sis anys que tenim amb el meu marit, i no hem fallat mai. A mi no m'agrada gaire anar de viatge, perquè el meu marit no es pot moure gaire, de manera que no podem anar a una gran ciutat i estar fent el turista tot el dia. En canvi, aquí tot és molt proper i hi ha molts llocs on anar, com el Museu Marítim o als Jardins de Santa Clotilde.

Què fa durant aquests dies?

Hi ha moltes coses per fer tant a dins com a fora de l'hotel. Aquí et pots banyar a la piscina, jugar al billar, hi ha actuacions musicals... i a fora hi ha llocs molt bonics a poca distància. Per als que som de terra endins, la zona propera al mar és molt bonica: ens agrada caminar pel passeig Marítim, la platja... I els Jardins de Santa Clotilde em semblen dels més bonics del món. Són jardins molt ben cuidats: és com agafar la naturalesa i polir els seus excessos. També hi ha moltes altres coses per fer aquí: un dia pots anar a veure havaneres, l'altre sardanes, rock... A més, els restaurants tenen ofertes molt perfeccionades, es nota que coneixen bé la indústria turística. De fet, a Lloret arriba una gran quantitat de turistes. Massa?

No, a mi m'agrada, perquè la gent posa color al paisatge, li dóna vida. I tal com està el pati, penses: mira, almenys hi ha una cosa que funciona! Que hi hagi gent de l'altra banda del món que vulgui venir a Lloret de vacances està molt bé. Aquí hi ha moltes coses per veure: l'església modernista i el cementiri, per exemple, són molt interessants.

Després de sis anys, han fet amics i coneguts?

Sí, tenim amics a qui ens estimem molt. I molts d'ells són intergeneracionals: famílies on hi ha els pares, els avis, els néts... Potser és perquè la manera de fer d'aquí és molt oberta, cordial. A Vic, per exemple, som més reservats: quan fas amistats, són molt bones, però costa més d'entrar.

També aprofita per anar al Festival de Cap Roig.

Sí. Avui [ahir pel lector] aniré a veure els Manel, i també anirem a la Diana Krall i al Club Súper 3 amb els meus néts. M'agrada molt la música, em fa molta compa?nyia. Jo no sóc una gran fanàtica de la música clàssica, però el meu marit sí, i m'ho ha acabat encomanant. A més, m'agrada anar a concerts pel ritual que suposa arreglar-se, anar-hi amb els amics, en un marc espectacular... Fa molts anys, ciutats com Avinyó tenien els seus festivals i nosaltres dèiem: que civilitzats! I ara, nosaltres també en tenim. És una manera de disfrutar de la cultura, que abans era una cosa molt seriosa i acadèmica. La crisi, a més, ha permès potenciar molts artistes de "quilòmetre zero". Un artista necessita practicar, i un cantant sense concerts difícilment prosperarà. I és fantàsic que un cantant pugui començar a casa seva, amb la seva família i amics, i des d'aquí, vés a saber fins on pot arribar.

Quan està de vacances, continua dibuixant o descansa?

Parar de dibuixar, la veritat, no ho faig mai. Al cap de cinc minuts, l'habitació de l'hotel ja sembla el meu estudi, està igual de malendreçat! Sempre tinc coses a fer. Això sí, no té res a veure amb el ritme que porto la resta de l'any: per vacances potser treballa una hora i mitja al dia, quan normalment ho faig durant 14 o 15. I no em sap greu dedicar-li hores, perquè als dibuixos se'ls ha de donar el temps que necessiten.

Troba inspiració, a Lloret?

Venir aquí em serveix per renovar idees, per refrescar el pensament. Per exemple, aquesta setmana hem anat a veure el Castell de Focs i és un plaer per a l'esperit molt important. Té una vessant artística i d'inspiració: el color, la llum, el soroll... Tot plegat en un marc increïble, que és el cel: allà no hi ha cap limitació d'espai.

Com va sorgir la proposta de decorar quatre "suites" de l'hotel?

En Climent Guitart i la Cristina Cabañas [propietaris de l'hotel] són molt amics nostres. Amb la Cristina hem fet tres llibres per ajudar a aprofundir en la història de Lloret. Arran d'això, la idea va ser d'ells: vam pensar que estaria bé que els nens poguessin anar de vacances a la casa de la l'àvia de la Caputxeta, dels tres porquets... que poguessin viure immersos en els contes tradicionals, perquè aquests contes contribueixen a l'educació sentimental dels infants.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/07/27/no-paro-mai-dibuixar-al/628165.html?utm_source=rss